

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Letna naročnina, Italija . . . . . Lir 8.000
PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo . . . . . » 13.000
	Letna inozemstvo, USA dol. 15
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 23 (1506)

Gorica - četrtek, 8. junija 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Nedeljski referendum

Prihodnjo nedeljo 11. junija bodo italijanski volivci poklicani, da se udeležijo referenduma. Na volitve so volivci vajeni, na referendum pa ne. Zato se mnogi v negotovosti vprašujejo, kako se voli in za kaj se voli.

Predvsem naj bo jasno, da referendum niso prave volitve; ne gre, da izbirate, kake stranke daš svoj glas, temveč da izraziš svoje mnenje glede nekega zakona, ki je že v veljavi, in sicer ali naj zakon ostane ali naj se odpravi. To je referendum ali ljudsko glasovanje.

DVA OSPORAVANA ZAKONA

V nedeljo 11. junija bo šlo za to, ali naj dva zakona ostaneta ali naj se odpravita. Prvi zakon je tako imenovan »zakon Reale«, ki se tiče policije. S tem zakonom je policija dobila večja pooblastila glede zatiranja terorizma. Radikalom in še nekaterim pa se zdi, da ta zakon krši pravice državljanov in da ga je zaradi tega treba odpraviti.

Drugi zakon, o katerem bo treba izreči svoje mnenje, je pa zakon, ki določa državno podporo vsedržavnim strankam. To se pravi, da bo treba glasovati, ali naj zakon ostane ali naj se odpravi. Do tega zakona je prišlo, ker so se stranke znašle pred velikimi finančnimi težavami. Vsaka velika stranka ima namreč tudi veliko uradništva in številne druge stroške (najemnine za sedeže, volivna propaganda, strankin tisk itd.). Vse to stane ogromne denarja. Kje ga dobiti?

Izkušnja je pokazala, da so si vse stranke brez izjeme skušale pomagati tudi na razne nepoštenne načine, da so prišle do potrebnih denarnih sredstev. Sodna razprava »Lockheed«, ki se pravkar vrši v Rimu, je ena izmed prič, kako so si skušale stranke pomagati s podkupovanjem in sličnimi podtalnimi potmi, da so prišle do denarja.

Da se napravi konec taki »skušnjavi«, je parlament izglasoval omenjeni zakon o javnem finansiranju strank. Mislil je pa samo na vsedržavne stranke, ne pa na manjše stranke, ki delujejo npr. v okviru neke dežele, kot Slovenska skupnost. Tudi o tem zakonu bo treba izreči mnenje, ali naj ostane ali naj se odpravi.

KAKO SE VOLI

Vsak volivec bo dobil dve shedi (dva lista) različnih barv. Na eni bo vprašanje: Ali želite, da se odpravi zakon o policiji? Na drugi pa isto vprašanje glede zakona o finansiranju strank. Volivec bo prečrtal SI (Da), če želi, da se zakon odpravi (»abrogare« po italijansko), prečrtal bo NO (Ne), če želi, naj zakon ostane kot je. (Namreč ne želim, da se zakon odpravi.)

NAŠE MNENJE

Oba zakona, za katera gre, nista posebno važna, vendar je prav, da državljani izrazijo svoje mnenje, ker smo k temu poklicani. Glede pravic policije ne more biti dvoma, da jih ima še premalo za sedanje čase v Italiji. Zato le prečrtajmo NO, (Ne), naj se zakon ne odpravi.

Glede finansiranja strank je pa tako, da ima zakon svoje pozitivne in negativne posledice. Pozitivne so v tem, da je delovanje strank sedaj bolj pod javno kontrolo, ker morajo polagati javen obračun o uporabi denarja.

Negativna posledica pa je, da so mislili samo na velike stranke, izpustili so vse manjše stranke, kar pomeni zapostavljanje mnogih državljanov. Negativno posledico vidimo tudi v tem, da z javnim finansiranjem stranke s svojim strankinim aparatom postanejo neke vrste poldržavna birokracija in ne več spontan izraz politične volje in politične zavzetosti državljanov, kateri niso več voljni iz idealnih razlogov podpirati stranko, katero volijo.

Končno še en razlog zoper finansiranje strank s strani države: zdi se nam, da je izgovor, da bi bile stranke brez državne podpore izpostavljene skušnjavi dobiti denar na nepošten način, zelo na šepavih nogah. Po tej logiki bi morala država vsem

tistim, ki kradejo, nuditi svojo finančno podporo, da ne bodo več kradli.

Mnenja smo, da se na ta način ne rešuje poštenje v strankah, ampak se jim daje nova priložnost za slabo uporabo nakaznega denarja. Izhajamo iz načela: stranka, ki se sama ne more vzdrževati ob pomoči svojih članov, ne zasluži obstoja in bo prej ali slej propadla. Denarna pomoč je le trenutna injekcija, ne pa zdravilo.

Zato volivcem s trezno in samostojno presojo svetujemo, naj prečrtajo SI (Da), hočem, da se ta zakon odpravi.

Začelo se je svetovno nogometno prvenstvo

V Argentini se je v četrtek 1. junija pričelo 11. svetovno nogometno prvenstvo, ki se ga udeležuje 16 držav, med njimi tudi Italija. Prvenstvo se bo zaključilo 25. junija. Slovesnost je odprl ob navzočnosti najvišjih civilnih oblasti in športnih predstavnikov iz celega sveta buenosaireski kardinal Juan Carlos Aramburu, ki je pozval vse navzoče, naj zmolijo vsak v svojem jeziku »očenaš«, nato pa je prečital še posebno papežovo poslanico. V zvezi z nogometnim prvenstvom v Argentini je bila sprožena obširna akcija zoper sedanje vojaške oblasti, ki da brezobzirno kršijo človečanske pravice. Seveda je treba upoštevati, da sta morala in politika ena stvar, šport pa druga. Kajti če naj bi se športni nastopi vršili le v deželah, kjer se ne tepajo človečanske pravice, bi ostalo kaj malo krajev, kamor bi se šlo iti. Še več, po logiki, da bi bilo treba bojkotirati igre v Argentini, ker nima demokratičnega režima, bi bilo treba storiti isto tudi čez dve leti, ko bodo olimpijske igre v Moskvi. Prav zanima nas, če bodo tisti, ki so sedaj kritizirali politične razmere v Argentini, imeli isto merilo tudi za diktatorski in z nasiljem prepojen režim v Moskvi.

Okrožno sodišče v Moskvi je kaznovalo znanega fizika Andreja Saharova in njegovo ženo Jeleno Boner z denarno kaznijo 50 oz. 40 rubljev, češ da sta se »huligansko obnašala, žalila predstavniške oblasti, ko so opravljali službeno dolžnost ter se celo fizično spravila nanje«. Saharov je zaslužen pri sovjetski atomski bombi, je trojni heroj dela v SZ, pred štirimi leti pa je sprejel tudi Nobelovo nagrado za mir.

Ob robu videmske konference o etničnih manjšinah

Videmski pokrajinski odbor, ki je 14. in 15. aprila letos organiziral konferenco o etničnih in jezikovnih skupinah v deželi, je prav gotovo odprl novo stran razumevanja in sodelovanja med tremi glavnimi jezikovnimi skupinami v videmski pokrajini. Konferenca je pokazala nujnost in potrebo po mirnem sožitju med Italijani, Furlani in Slovenci, ki do sedaj ne uživajo enakih pravic. Beneški slovenski duhovniki so tudi doprinesli svoj delež kot neustrašeni borci za enakopravnost slovenskih vernikov na vseh področjih družbenega življenja. Glavna njihova misel je bila poudariti krščansko prizadevanje za življenje in razvoj slovenske manjšine. Pri tem jih je v bližnji preteklosti podprl tudi njihov škof Alfredo Battisti.

Beneški slovenski duhovnik Emil Cencig je v svojem predavanju najprej poudaril krščanske osnove evangelizacije in narodnosti ter nujnost spoštovanja kulture in narodne pripadnosti, kar izvira iz poslanstva Cerkve. Nato je podal jedrnat in pogumno analizo zgodovinskih dogodkov od leta 1866, ko si je Italija po plebiscitu priključila vso Beneško Slovenijo, preko fašistične diktature do konca druge svetovne vojne. Ob koncu pa še kratek pregled žalostnih povojnih razmer in sedanjega stanja.

Predavatelj je odkrito in jasno pokazal na raznarodovalno politiko videmske kurije, ki je še dolgo po vojni vestno skrbela,

Z mešanimi občutki smo se preteklo soboto in nedeljo (3. in 4. junija) udeležili slovesne blagoslovitve in uradnega odprtja novega Alojzijevešča. Z odprtjem se je izpričala naša volja, da umreti nečemo, v preteklosti pa je izstopala želja drugih, da bi umrli. To dvojno nasprotje spremlja namreč omenjeni vzgojni zavod vso njegovo dolgo zgodovino od leta 1891, ko je sprejel prve gojence. Živeti hočemo, so si rekli slovenski duhovniki ob koncu preteklega stoletja, ko so hoteli imeti v Gorici vzgojni zavod za fante, ki niso zmogli velikih stroškov šolanja v mestu. Z darovi in prostovoljnimi posojili so zavod odprli in ga potem vodili do prve svetovne vojne. Iz skromnih prostorov v hiši Contavalle na Gradu, prek začasnih prostorov v ulici Favetti do sedeža v sedanji ulici Don Bosco se je zavod širil, izpopolnjeval in sprejemal zmeraj večje število dijakov. Vodili so ga odlični duhovniki kot npr. poznejši škof Mahnič, nadškof Ujčič in drugi. V zavodu so našli svojo oskrbo poznejši znani pesniki, pisatelji, kulturni delavci kot npr. Joža Lovrenčič, Ivan Pregelj, Narte Velikonja, Alojzij Res, po prvi vojni Ciril Kosmač.

ALOJZIEVIŠČE PRODAJO

Pa je v maju 1915 prišlo do vojne z Italijo in z njo prvi sunek smrti. Zavod so morali zapreti, dijake odpustiti. V prostorih so se naselili vojaki. Ali kakor ptič Feniks je Alojzijevešče po končani prvi vojni znova vstalo in leta 1923 začelo z drugim delom svoje zgodovine. Vodstvo je prevzel Jožko Bratuž; njemu so pomagali prof. Filip Terčelj kot katehet, učiteljica Pavla Makuc in Gita Podobnik kot vzgojiteljica na pripravniški in nekateri visokošolci kot prefekti. Življenje je bilo v polnem razmahu, vsa razpoložljiva mesta zasedena. Pa je znova planila zahrbtna sovražnica, da bi zavod počasi zadušila. Leta 1931 je bil imenovan vladni komisar in upravni odbor Alojzijevešča uradno razpuščen. Iz slovenskega zavoda je postal dvojezičen zavod. Dvojezičnost je pa samo prehod k asimilaciji in narodni smrti. Temu procesu ni ušlo Alojzijevešče, ki ga je vladni komisar leta 1938 prodal finančnemu ministrstvu, da se reši skrbi in dela za zavod, ki mu pač ni bil pri sreč. Kako naj bi mu tudi bil, ko ni bil naše krvi in tudi ne iz naših krajev! In zlasti, ker se je tudi

sam vključil v proces raznarodovanja, ki je takrat bilo geslo vseh odgovornih na Primorskem. Vse je kazalo, da je bila s prislilno odtujitvijo zavoda za vedno pokopana njegova usoda.

ZAVOD SE S TEŽAVO OBNOVI

Po človeško gledano je bilo tako, v načrtih božje previdnosti pa ne. Niso namreč zmagali tisti, ki so želeli zavodu smrt. Zaradi tega je ta po drugi svetovni vojni znova vstal. Društvo Alojzijevešče se je obnovilo, izvoljen je bil nov odbor s predsednikom Stankom Staničem na čelu. Odbor je poslal vlogo na Zavezniško vojaško upravo, naj zavod obnovi in ga vrne njegovim prvotnim lastnikom. Akcija je uspela le delno. Poslopje so popravili in dovolili, da so se smeli v njem s šolskim letom 1946/47 naseliti prvi gojenci.

Toda niso vrnil vseh prostorov, kajti zavezniški vojaki so rabili garaže na dvorišču za svoje namene. To je pogojilo vso nadaljnjo usodo zavoda, kajti ko se je v septembru 1947 vrnila Italija v Gorico, je vojaška oblast ohranila garaže in zahtevala tudi odstopitev večjega dela poslopja. Potrebno je bilo pristati na kompromis in poslopje razdeliti med vojaštvo in dijake. Spočetka so bile težave tudi z begunci, ki so se v zavodu začasno nastanili. Kljub vsemu je zavod zaživel in začel s svojim poslanstvom najprej pod vodstvom msgr. Ivana Kretiča, od 1947 dalje pod vodstvom g. Janeza Eržena. Ko je ta vodstvo pustil, je njegovo mesto prevzel msgr. Franc Močnik, ki je še danes vodja Alojzijevešča.

ISKATI JE TREBA NOV SEDEŽ

Nenormalno stanje zavoda, ki je bil last finančnega ministrstva in bil praktično razdeljen na dva uporabnika, je bil neprestana vzpodbuda za odbor, da je iskal dokončno rešitev. To je videl v tem, da se lastništvo vrne prvotnemu lastniku, to je društvu Alojzijevešče. Pokojni dr. Rudi Klinec je kot jurist prevzel glavno skrb v tem oziru. Nič koliko prošelj, vlog, posredovanj je napravil v Rim, na goriško prefekturo, goriško škofijo, na razne politične in uradne osebnosti. Sveženj listin »Alozijevešče« v njegovem arhivu je rasel in se debelil, a uspeha ni bilo nobenega. Vsaka prošnja in vloga je bila odbita, češ da je zavod svoj čas bil prodan.

Tako stanje se je vlekle do danes. Hiša

je med tem propadala; finančna intendantca je ni hotela popravljati, odbor pa tudi ni mogel investirati velikih vsot v hišo, ki ni bila njegova last. Nujno je bilo treba iskati vsaj začasno rešitev, če nismo hoteli zavoda zapreti. Ta rešitev se je našla v isti ulici v nekdanji hiši pok. dr. Pavlice. Ta rešitev je tudi privedla do uradnega odprtja v preteklem tednu.

NOVI SEDEŽ

Našel se je dobitnik, ki je od dedičev kupil hišo msgr. Pavlice. Sam se ni hotel vknjižiti, zato je vknjižbo ponudil primorski provinci šolskih sester, ki v bližini vodijo Zavod sv. Družine. Te so uslugo in odgovornost prevzele. Zato je bilo mogoče misliti, da bi se hiša preuredila in počela tako, da bi mogla postati sedež Alojzijevešča. Goriška občina je dala ustrezna dovoljenja, arhitekt Rivač je izdelal načrte, gradbeno podjetje Zdravko Klanjšček je prevzelo dela. Od februarja do decembra lanskega leta so trajala dela. Z novim letom so se gojenci Alojzijevešča preselili v novo stavbo, ki naj bi ostala le začasen sedež, dokler se ne bi rešilo vprašanje o lastnini starega poslopja, saj se odbor ne sme odpovedati svojim pravicam. Stroške za novo poslopje so prispevali predvsem dobrotniki iz našega mesta in okolice; pa tudi iz ZDA. Seveda darovi niso zadostovali, vendar so se našli tudi dobrotniki, ki so denar posodili. Vsekakor velja poudariti, da nobena javna ustanova ni do sedaj nič prispevala za novi sedež Alojzijevešča.

SLOVESNO ODPRTJE IN BLAGOSLOVITEV

Z uradnim odprtjem zavoda je vodstvo čakalo na konec šolskega leta, ker ta čas manj moti dijake pri študiju. V soboto 3. junija je bil povabljen g. nadškof Cocolin, da zavod blagoslovi. Skupaj z njim so bili povabljeni tudi zastopniki civilnih in šolskih oblasti, da se udeležijo slovesnosti. Pa se je znova pokazalo, da pri nekaterih ni kaj dosti posluha za uspehe slovenskih ljudi, kjer ni politike. Poleg g. nadškofa so prišli le zastopniki goriške kvestre in prefektore, slovenski ravnatelj srednjih šol in pa zastopniki Slovenske skupnosti. Dr. Tripani je poslal brzojavko. Ostale oblasti se niso odzvale ne tako ne tako. A je kljub temu bilo lepo bodisi v soboto kot v nedeljo.

V soboto je pri blagoslovitvi g. nadškof takole spregovoril v slovenščini in italijansčini: »Z velikim veseljem sem sprejel vabilo, da bi blagoslovil novo Alojzijevešče. Vsem vam je znana zgodovina tega zaslužnega zavoda. Njegova zgodovina je bila težavna in pogosto podvržena krivicam. A slovenski verniki in duhovniki so se odločili za gradnjo tega novega poslopja, sicer manjšega, ki je pa velik dokaz skupne volje: hočemo nuditi slovenski mladini primerno vzgojno krščansko okolje. Zato molimo vsi, naj Bog blagoslovi in potrdi te naše napore.«

Po nadškofovem blagoslovu je dr. Jožko Savli spregovoril navzočim o preteklosti Alojzijevešča in sicer v obeh jezikih. Zatem je sledil ogled prostorov. Vsi so izrazili svoje zadovoljstvo nad odlično urejenimi prostori in mojstrskim delom.

Naslednji dan, v nedeljo je bil rezerviran predvsem dobrotnikom in vsemu našemu ljudstvu, da se seznani z novim zavodom. V kapeli Zavoda sv. Družine je bila ob 16. uri maša, ki jo je daroval nekdanji alojzijeveški dijak msgr. Andrej Simčič. Med mašo je obudil nekaj spominov na čase, ko je v Alojzijevešču obiskoval pripravnico.

Po maši so se ljudje zbrali v dvorani Zavoda sv. Družine, kjer jih je prefekt Danijel Pantar seznal z zgodovino zavoda, gojenci Alojzijevešča so pa recitali priložnostne pesmi Ljubke Šorlijeve, nakar so si ogledali nove prostore in igrišča.

Naj bi novi zavod tudi Bog blagoslovil, da bi ostal za slovensko mladino primerno vzgojno krščansko okolje.

K. H.

J. M.

Na Kitajskem je v starosti 81 let umrl katoliški nadškof v Mukdenu Ignacij Pi Shushih. Pokopali so ga v Pekingu. Ko je prišel Maocetung na oblast, je bil najprej konfiniran, nato pa je pod pritiskom komunističnih oblasti popustil in brez dovoljenja Apostolskega sedeža posvetil 12 novih škofov. Do leta 1959 je število takih nepostavnih škofov naraslo na 40. Papeški letopis omenja, da je na Kitajskem v zaporu šest katoliških škofov, za deset škofov je usoda neznana, 19 kitajskih škofov pa se je zateklo v tujino, med njimi škof iz Nankinga kardinal Yu Pin.

Knjiga o goriškem šolstvu IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Bralci pišejo

Še enkrat Trst A

Poročilo o praznovanju sv. Rešnjega Telesa v Gorici, ki ga je ta postaja podala, je nemalo začudilo goriške domačine. Med drugim se je poročalo tudi tole: Tudi v Gorici je bila procesija sv. Rešnjega Telesa v goriški stolnici sv. Ignacija...

Toda v Gorici omenjene procesije sploh ni bilo. Bila je samo slovesna služba božja in to v cerkvi Srca Jezusovega in ne pri Sv. Ignaciju. Sv. Ignacij nadalje, sploh ni goriška stolnica, ampak je to cerkev sv. Hilarija in Tacijana.

Po goriški Gosposki ulici je nekdo nekoč kričal: Eppur si muove, diceva Dante nei Promessi sposi. To se lahko pripeti na cesti, ne bi se pa smelo kaj podobnega dogoditi v sredstvih množičnega obveščanja. Bilo bi res potrebno, da ima ta postaja tudi v Gorici kakega sodelavca, da bi jo bolj natančno obveščal o dogajanju na Goriškem.

Te pripombe objavljamo v dobri veri in z dobrohotnostjo, zato da bi jih prizadeti vzeli na znanje in pomanjkljivosti odpravili, saj naši javnosti ne more biti vseeno, kako deluje edina slovenska radijska postaja v zamejstvu.

—oš

Pomanjkljivo poročanje »Primorskega dnevnika«

V svoji nedeljski izdaji 28. 5. letos je ta dnevnik objavil tudi seznam kandidatov Slovenske skupnosti za bližnje volitve v deželi, tržaški občini in goriški pokrajini. Toda za pokrajinsko slovensko listo je bilo objavljenih le sedem imen, kar je izzevalo še posebno čudno nasproti objavi 60 kandidatov liste za tržaško občino.

Sele po objavi kandidatov slovenske liste v Katoliškem glasu se je izkazalo, da so pri dnevniku preprosto izpustili imena kandidatov zunaj goriškega volivnega okrožja tj. v okrožjih Zagorje, Gradiška, Ronki, Tržič, Skočjan, Gradež, Romans, Krmin in Steverjan. Med izpuščena imena spada tudi ime Marije Ferletič, prejšnje pokrajinske svetovalke, ki že zaradi njene vloge in dela na pokrajini v prejšnjem obdobju ne bi smelo biti izpuščeno.

»Primorski dnevnik« je očitno še daleč od tega, da bi bil res dnevnik vseh slovenskih ljudi v zamejstvu in ostaja slejkoprej orodje velikih italijanskih levčarskih strank. Okoliščina, ki jo je treba še posebej obžalovati.

—et

Kanin (2585) m nad Bovcem

V majskih deževnih dneh je na Kaninskih podih nad Bovecem zapadlo na novo 20 cm snega na staro podlago, tako da je zdaj ob gornji postaji žičnice okrog štiri metre, pri srednji pa še vedno nad en meter. Zato je gotovo, da bo letos trajala smuka na tem visokogorskem smučišču vse do začetka julija in še dalje.

Kaninsko pogorje z zimskimi in spomladanskimi smukami in poletnimi razgledi je najlepše v vsej Sloveniji. Obiska ima toliko, da so sedanje gostinske zmogljivosti v spodaj ležečem Bovcu že zdavnaj premajhne. To pa nič ne gane odločujočih krogov v Ljubljani, da bi bovškemu turizmu podelili potrebne kredite za dograditev novih hotelov. Tamkajšnje zanimanje je usmerjeno samo na bližnje gorenjsko območje, kjer so v povojnih letih zgradili zelo veliko smučarskih središč, med katerimi pa nobeno ni gospodarsko uspešno.

Obveščanje

Neredko nas dosežejo pripombe, naš list naj bi pisal še o tem in onem, več o slovenskih zadevah, zakaj da piše še o zdostvu, o Argentinu, in predvsem da »napada«, kar da ni krščansko itd.

Take pripombe niso povsem brez podlage. Res bi bilo treba veliko več poročati o naših razmerah, o naših ljudeh, prihodnosti slovenstva v naših krajih in še drugo. To pa terja veliko več sodelavcev, ki bi nam tako poročila pošiljali, ne da bi za svoj izgubljeni čas terjali nadomestilo. Takšnih sodelavcev pa, kot znano, zelo primanjkuje. Ljudje so obloženi z lastnimi skrbmi in delom, pa tudi zavest poptovalnosti je v dolgih letih zelo uplahlila. Zapisati nekaj pomeni za mnoge mučno in neprijetno opravilo. Mlajši rod pa zaradi plazu svetovnih poročil in dogodkov niti ne občuti več živih slovenskih problemov. In še, vsako pisanje je že lahko »politika«, s katero nasprotniki strašijo naše ljudi, da bi ohromili njihovo udeleževanje v prid krščanstvu in slovenstvu.

Ti dve načeli sta pri našem listu vodilni. Poročamo pa tudi o slovenstvu v zdostvu, v Argentinu, Avstraliji in ZDA ter o naših ljudeh v misijonih. Poročamo tudi,

Celovski »Jakob Petelin-Gallus« v Parizu

Elitni koroškoslovenski zbor tega imena, ki ima svoj sedež v Celovcu, je v maju gostoval v Franciji. Najprej v Merlebachu v Lotaringiji, potem pa na binkoši še v Parizu.

Merlebach je rudarski kraj, kjer je že izpred prve svetovne vojne naseljenih več Slovencev. Celovski zbor je semkaj povabilo njihovo kulturno društvo »Jadrano«. V Parizu pa jih je pozdravil slovenski dušni pastir Nace Čretnik, ki se že dolga leta neutrudno prizadeva za duhovni in kulturni napredek tamkajšnjih Slovencev. Prav sedaj pripravljajo v tem velikem mestu kulturni dni in versko središče. V posebnem nagovoru je g. Nace Čretnik spomnil na slavno karantansko zgodovino ustoličevanja. Imeli so tudi mašo zadušnico za rajnim mariborskim škofom Držečnikom.

Nova literarna revija

Na Dunaju je začela izhajati literarna revija »LOG«, ki jo urejajo naš slovenski rojak Lev Detela, prevajalec Peter Kersche in pesnik Wolfgang Mayer König. Revija bo posvečala posebno pozornost predstavam tujih literatur v nemščini. Že v prvi številki so objavljeni prevodi indijske, avstralske in južnoafriške (zulu) literature. Slovensko poezijo zastopajo Dane Zajc, Tomaž Salamun in Iztok Geister-Plamen. Nova revija bo izhajala štirikrat na leto. Posamezni izvod stane 20 avstr. šilingov.

Meddobje 1978

Iz Argentine smo prejeli prvo letošnjo številko obzornika Meddobje, ki stopa že v šestnajsti letnik. V tej številki sodelujejo s svojimi prispevki naslednji pesniki

a. b.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Petnajst let je minilo v soboto 3. junija, ko je umrl papež Janez XXIII. V zvezi s to obletnico je bila v baziliki sv. Petra v Vatikanu spominska maša, ki se je je udeležil tudi papež Pavel VI. Po maši je papež sprejel edinega še živečega brata umrlega Janeza XXIII., 84-letnega Jožefa Roncallija.

■ Italija se je obogatila z novim škandalom, ki je pretresel italijanski glasbeni svet. Gre za nepravilnosti pri zaposlovanju umetniškega osebja, konkretno za primere izsiljevanja, korupcije in goljufije na škodo države in opernih ustanov. Namestnik državnega pradištva v Rimu je izdal kar 28 zapornih povelj za vodilne osebnosti osrednjih opernih ustanov in gledaliških agencij (v Rimu 14 obtoženih, v Milanu 6, v Benetkah 5, dva v Neaplju in eden v Cagliariu). Skoro vsi obtoženi so iz levčarskih vrst, kar je imelo v vodstvu PCI kaj nelagoden odjek.

■ Ob desetletnici zatrtja »praške pomlade« na Češkoslovaškem in vdoru sovjetskih čet na češkoslovaško ozemlje je sovjetski predsednik Brežnjev smatral za potrebno, da po petih letih spet obišče Prago. Njegov obisk so spremljale številne aretacije v krogih podpisnikov »Listine 77«. Predsednik Češkoslovaške Gustav Husak se je ob pozdravnem govoru zahvalil Brežnjevu za »mednarodno pomoč« v letu 1968 in ostro napadel sedanje kitajsko vodstvo kakor tudi vojaško posredovanje NATO držav v Zairu. Pravo klečeplazenje hlapca pred gospodarjem.

■ V Zahodni Nemčiji so bile preteklo nedeljo volitve za obnovo deželnih zbornic v Hamburgu in na Nižjem Saksonskem. Pri tem je utrpela največji neuspeh liberalna stranka, ki na zvezni ravni sodeluje s socialdemokrati. Liberalci niso v nobeni od obeh dežel prejel po 5 % glasov, zato so ostali brez svojih poslancev. V Hamburgu so zmagali z absolutno večino socialdemokrati (51,9 %, 70 sedežev), Krščanska socialna zveza pa je prejela 37,6 % glasov in si osvojila 50 sedežev. Pred 4 leti so prvi dobili »le« 44,9 % glasov, krščanski socialci pa 40,6 %. Torej pomemben uspeh za sedanjega kanclerja Zahodne Nemčije Schmidta, ki spada v volivno okrožje Hamburg. Na Nižjem Saksonskem pa sta glavni stranki zamenjali vloge. Zmagali so krščanski socialci s 49 % in 83 sedeži (leta 1974 48,8 % in 77 sedeži), socialdemokrati pa so prejeli 42 % ter 72 sedežev (leta 1974 43,1 % in 67 sedežev).

■ V Madridu so pripadniki armenskega osvobodilnega gibanja umorili sredi belega dne v mestnem središču ženo turškega veleposlanika, njenega svaka in šoferja. Armenci so narod brez države, kajti njihovo ozemlje je razdeljeno na SZ, Iran in Turčijo. Najbolj kruto so z njimi postopali

Turki, ki so leta 1917 izvršili nad Armenci pravi rododomor. Od tod stalna mržnja Armencev do Turkov, ki pride od časa do časa do izraza v podobnih atentatih kot je bil zadnji v Madridu.

■ Pri obnovi stavbe ameriškega veleposlaništva v Moskvi, ki ga je lanskega avgusta močno poškodoval požar, so odkrili številne prisluškovalne naprave, ki so vodile v sosednje poslopje. Nekaj podobnega se je zgodilo že leta 1964, ko so Amerikanci odkrili 40 prisluškovalnih mikrofonov.

■ V Braziliji so odkrili nacističnega krvnika Gustava Franza Wagnerja, namestnika uničevalnega taborišča Sobibor na Poljskem. Wagner je živel mirno v Braziliji nad dvajset let pod lažnim imenom. Po aretaciji se za njegovo izročitev poteguje sedem držav: Zah. Nemčija, Avstrija (kjer se je Wagner rodil), Poljska, Češkoslovaška, Izrael, Jugoslavija in Italija.

UTRIP CERKVE

● V vojaškem zapletu v pokrajini Šaba (bivša Katanga) ni noben misijonar izgubil življenja. Tudi med domačimi duhovniki ni bilo žrtev. Ko so pristali v Šabi belgijski in francoski padalci, so večino duhovnikov in redovnic preselili v zairsko glavno mesto Kinšaso, v ogroženi pokrajini pa so ostali samo trije misijonarji in šest redovnic.

● Skofija Gradec na avstrijskem Štajerskem bo od 30. junija do 2. julija proslavila 850-letnico nastanka mesta. 2. julija bodo v stolnici z graškim škofom Webrom naševali škof Jožef Chang iz pobratene južnokorejske škofije Masan, zagrebški nadškof Franjo Kuharić in videmski nadškof Alfredo Battisti. Čudno je, da ni bil povabljen noben slovenski škof. Morda zato, da ne bi bilo treba priznati, da se je Gradec razvil iz slovenske stražne utrdbe na griču ob Muri, kar prča tudi ime Gradec-Graz.

● Po odstopu 72-letnega nadškofa Philipa Pococka v Torontu je sv. oče imenoval na izpraznjeno mesto dosedanjega škofa v kanadškem mestu London 66-letnega Geralda Carterja. V Torontu so poleg nadškofa tudi trije pomožni škofje, med njimi Slovenec dr. Lojze Ambrožič, ki mu je poverjena skrb za številne priseljenke v nadškofiji.

● Sedanji poveljnik švicarske garde v Vatikanu Franz Pfyffer Altshofen je že enajsti poveljnik s tem družinskim imenom. Ta rodbina, ki izhaja iz Luzerna, je do sedaj dala največ častnikov papeške garde. Vanjo morejo biti sprejeti le švicarski državljani, ki so katoličani in so že odslužili vojaški rok.

Pred kratkim je izšla v založbi Grillo (tiskana v Marianu v Furlaniji) knjiga «L'organizzazione scolastica nella Contea principesca di Gorizia e Gradisca dal 1615 al 1874», ki jo je napisal dr. Mario Brancati, šolnik in občinski odbornik v Gorici. Knjiga se lepo predstavi, na ovojnici pri naša sliko iz Marangonijske zbirke, ki kaže stopnišče v sedanji Državni knjižnici, nekdanjem Werdenberškem semenišču, ki je bilo v prejšnjih stoletjih sedež prenekatih šolskih ustanov v našem mestu.

Knjigi je napisal uvod deželni odbornik dr. Antonio Tripani, ki med drugim poudarja veliki pomen avstrijske šolske reforme iz leta 1774, ki je uvedla obvezno šolanje in s tem postala prva v tedanji Evropi. Obenem pa je predstavil podčrtal vlogo raznih šol v Gorici, ki so zlasti dale mestu veliko vzgojno in pedagoško veljavo, pa tudi raznoliko kulturno bogastvo Gorice, ki izvira iz različnih tu prisotnih kultur in jezikov.

Avtor sam pa poudarja v uvodu, da je začel svoje delo pri letu 1615 zato, ker so tedaj jezuiti odprli prve uradne šole v Gorici. Zaključil pa ga je leta 1874, ker je tedanji avstrijski parlament naročil vladi, naj uvede italijanski jezik v poučevanje srednjih šol.

Če bi se držali Descartesovih navodil, bi v glavnem prelistali eno, dve strani knjige ter kazalo in že po tem lahko povzeli celotno tematiko dela. Morda ima francoski filozof v nekem oziru prav, toda zdi se mi, da je treba vseno knjigo malo globlje prelistati. Zato si bomo pri tem skušali ogledati v glavnih obrisih vsebino in podati kako pripombo.

Goriško šolstvo je gotovo imelo svoj začetek prav v času, s katerim je Brancati začel svoje delo in se potlej razvijalo po splošnih uveljavljenih tirnicah takratnega verskega kot pozneje avstrijskega obveznega državnega šolskega sistema. Kako je avtor razdelil posamezne dobe?

Ko obravnava začetek šolskega življenja, se Brancati loteva najprej (do leta 1774) onih vrst šol, ki so našemu mestu dale pravzaprav pionirsko vzgojno izobraževalno vlogo. Tako gre od jezuitskega kolegija do uršulinkega zavoda, od šole za babice do šole za kirurgijo. Nato se postopno ustavlja ob novih vrstah šol, zlasti ob Felbigerjevi reformi iz dobe Marije Terezije, ki je sistematično začela z ljudskim izobraževanjem v deželah takratne Avstrije.

Že v analizi jezuitske šole se avtor pomudi tudi ob vprašanjih jezika, problem, ki je nato prisoten — in še v vedno večji meri — vse do konca njegove študije. Pravilno poudarja iz citatov raznih poročevalcev jezuitskih šol, da je bila Gorica že takrat dvojezično mesto. Seveda imajo jeziki v tem času različne vloge. Latinski prevladuje v jezuitski šoli, kaže se težnja po italijanskem pouku, država silni nato nemščino, del prebivalstva govori slovenski jezik (ki zaenkrat še ne dobi pravic v šolstvu).

Ves problem jezika in s tem narodnostne in kulturne identitete Goričanov je v Brancatijevem delu živ. Ali avtor pravilno pristopa k vprašanju vrednotenja slovenskega jezika v šoli takratnih dob? To seveda lahko različno izstopa iz posameznih zapisov, vendar bomo ob zaključku še podčrtali nekaj splošnih misli o tem.

Brancati je v svojem delu nadalje na drobno orisal vse stopnje šol, zlasti od redovnih (jezuitske, dominikanske, uršulinske, piaristične itd.) do javnih in drugih zasebnih šol. Predolgo bi bilo tu zaustavljati se in naštevati posamezne šolske ustanove in njih metode, urnike, učne programe, vlogo, porazdelitev in obisk s strani šolske mladine. Avtor navaja tudi zadevno jezikovno pripadnost učencev in odnos oblasti — državne, deželne in občinske — do teh problemov.

Zato so lahko zanimiva zlasti vsa prizadevanja raznih krajevnih forumov, ki so npr. pri dunajski vladi zahtevali pouk v materinem jeziku (tako italijanskem kot slovenskem), kar vse spominja tudi na aktualno problematiko našega slovenskega šolstva v Italiji.

Tako npr. pripominja v kratkem poglavju o reakci v Gorici o zahtevah goriškega občinskega sveta iz leta 1860 po pouku v slovenskem in italijanskem jeziku, medtem ko je ministrska odredba določila kot učni jezik nemščino ter le pouk obeh jezikov kot predmetov. Na tej šoli pa je deželni zbor določil v svojem zakonu pouk v obeh deželnih jezikih, vendar z omejitvijo za slovensko le v zadnjih razredih, češ da v Avstriji ni nobene slovenske tehnične šole, na kateri bi lahko slovenski dijaki nadaljevali šolanje in da slovenska kultura nekako »teži« k nemški... Kasnejši deželni zakoni so pa točneje opredeljevali

Res samo Marijino češčenje?

To naj bi sledilo iz uvodnega članka v »Novem listu« z dne 4. maja letos. Slovenski primorski literarni ustvarjalci morajo v samozaložbi izdajati svoje spise in ne dobivajo zanj nagrad. Zbirajo pa se fondi za zidanje cerkva in za »Marijino češčenje«. »Družba za češčenje božje Device« da je dobila v ta namen nekaj deset milijonov itd. Kaj naj odgovorim na to?

Najprej, da se ta list spotika nad pobudami za gradnjo novih cerkva in da se norčuje iz Marijine družbe, ki ima svoj sedež v ulici Risorta. Ne spotika se nad gradnjo kulturnih domov, ki jih tudi sestavljajo židovi, ne nad postavljanjem spomenikov padlim po kraških vaseh. Ze samo misel, da bi se gradila kakšna cerkev, pa mu ne da miru.

Za slovenske kristjane v Trstu sta zdaj dve kapeli, ena v ul. Risorta in ena pri šolskih sestrah pri Sv. Ivanu. Zupnijske cerkve nimamo nobene, čeprav nas je v mestu okrog 40.000. V nekaj cerkvah smo gostje ob nedeljah za trideset ure ali dvakrat po eno mašo. To je, po mojem mnenju, glavni vzrok, zakaj tako malo naših ljudi zahaja v cerkev. Upanje, da bi nam Italijani dali kakšno cerkev, da bi jo mogli uporabljati za bogoslužje v svojem jeziku po svojih željah, je strašno majhno. V takem položaju se je porodila misel: zgraditi si moramo sami kakšno cerkev, če hočemo ljudi pridobiti za versko življenje. Ali takšna misel pomeni ozkost, omejenost, zaplankanost?

Za slovenska verska središča so potrebne tudi cerkve. Krščanska vera človeka vzdržuje in utrjuje v narodni zavednosti. Vereni človek ima smisel za kulturo. Kdor se norčuje iz slovenskih verskih središč, s tem ruši temelje narodne zavednosti in podira končno slovensko kulturo. Ko ne bo več nobenega slovenskega verskega središča v Trstu, se bo, po mojem mnenju, tu podrla tudi zadnja postojanka slovenske kulture. Tedaj bodo prazni naši kulturni domovi. Saj ni treba tega šele dokazovati. Ateistična gibanja bi rada čim prej rešila narodnostno vprašanje s popolno asimilacijo.

Marijina družba, ki ima svoj sedež v ul. Risorta od leta 1912, je bila ustanovljena leta 1899. Deluje torej že 79 let. Prva tri desetletja je imela tisoč in tudi več vpisanih žena in deklet. Pozneje je število padlo, vendar še vedno deluje. Jasno je, da družbi ne gre samo za »Marijino češčenje«, gre ji za to, da najprej svoje članice pridobi za solidno krščansko življenje, potem pa da deluje tudi med drugimi. Za to pa je potrebna resna verska izobrazba z govori, predavanji, s tiskom, verskimi filmi. Za to je delala ves čas svojega obstanka in dela še danes. Ves čas pa se je tudi prizadevala, da je reševala žene in dekleta moralnega in narodnega propada zlasti v sredini mesta. Razvijala je močno kulturno delovanje: zelo veliko je storila za cerkveno petje; vsako leto je pripravila štiri, šest in tudi več iger; skrbela je za dobre filmske predstave; naročala in širila je zelo veliko slovenskih knjig, revij in časopisov; med obema vojnoma je veliko storila za trpeče; po zadnji vojni so posamezne članice omogočile organiziranje otroških kolonij in dolga leta letovanja za dijake in dijakinje. Naj kdo pokaže na kakšno slovensko ustanovo v Trstu, ki bi toliko storila za moralni dvig, za narodno zavednost, za kulturo, kakor je storila ta Marijina družba! Zadnja leta je v novem domu pripravila dolgo vrsto predavanj, ki so jih imeli profesorji z ljubljanske bogoslovne fakultete in drugi strokovnjaki. Zdaj ima v svoji dvorani teološka pred-

vanja, da pripravlja laične veroučitelje za slovensko mladino, ko bodo slovenski duhovniki vedno redkejši.

Vse te stvari bi novolistarski člankar mogel poznati, saj se o delovanju družbe poroča po javnih občinskih sredstvih. Ko je družba slavila 75-letnico delovanja, je bilo to popisano na 120 straneh obsega-čje knjižice. Poslana je bila tudi »Novemu listu«, a ni niti omenil njenega izida. V Ljubljani pa so jo registrirali, saj opisuje del slovenske tržaške zgodovine.

Družba daje svoje prostore na razpolago skavtom in skavtinjam za njihovo delovanje in za shrambo njihove opreme. Svoje prostore za delovanje je zgradila predvsem s prispevki svojih članic. Tudi tistih milijonov, ki jih je prišla, ne bo uporabila zase. Ob prvi priložnosti, ko jih bo mogla prav uporabiti, se jih bo znebila.

Toliko v vrednost »Novemu listu« in drugim, ki se zanimajo, če ta družba res skrbi samo za »Marijino češčenje«.

Jože Prešeren

Skromno razmišljanje

Smo v času, ko imajo po naših župnijah praznik prvega sv. obhajila; morda je kje tudi birma. Gre za lepe slovesnosti, ki jih starši z velikim veseljem (večkrat s prevelikimi nepotrebnimi stroški) pripravijo in privoščijo svojim otrokom. To je prav.

Žal pa so to v veliki meri slovesnosti, ki prav po načrtu in želji staršev ne bodo imele za nadaljnje praktično krščansko življenje (in njih samih) nobenih posledic. Nekaj nedelj bo še šlo; nato bo pa vse pozabljeno: nič več nedeljske maše (zlasti ne med počitnicami), nič več obhajila.

Drži to? Sem morda preveč pretiraval?

V neki šoli je katehet spraševal otroke ali dijake, zakaj je toliko nevere med mladimi, zakaj ne hodijo k maši itd. Kje so vzroki? kdo je tega kriv? Odgovori so bili različni, kakor so res različni vzroki za tako današnje stanje. Neki dijak je pa pogumno odgovoril: Tega so krivi starši.

Kaj bi temu fantu odgovorili starši? Kako bi opravičili svoje zadržanje?

Včasih slišimo izgovor, češ za to bi moral skrbeti katehet, dušni pastir, župnik. A kako naj duhovnik uspe, če ga ne podprejo starši s svojim zgledom in besedo? Predvsem s svojim zgledom. Če ne gredo starši, zakaj bi moral sin, zakaj bi morala hči?

In tako vidimo, da se naše cerkve praznijo. Otroci, mladih skoraj ne najde več. Komu naj vse to koristi? Izleti, kopanje, obiski, vaje, šport in nešteto drugih razlogov najdejo mladi in ne več mladi, da se cerkvi izogibajo; da skoraj bežijo pred mašno daritvijo, ki bi morala biti središče in vez za vse krščansko občestvo, ki je zgrajeno na ljubezni do Boga in do bližnjega. Namesto da bi ustvarjali občestvo, pred njim bežimo. In vsak izgovor se zdi dober. Stari, ki so imeli več čuta za krščansko dolžnost, izumirajo; mlajših pa ni, ki naj bi stopili na njihovo mesto.

Ne nameravam tukaj razviti pridige o važnosti nedeljske maše in njeni potrebi ter naši dolžnosti, da s svojim sodelovanjem vrednost maše poudarimo s petjem, molitvijo, daritvijo. Če je maša nekaj lepega, človeka razveseljuje in bogati. Krepi našo skupnost.

Naša prva skrb mora biti torej, kako maše, ki jih že imamo (to zlasti v Trstu) obogatimo s številno udeležbo in z res skrbno pripravljenim sodelovanjem. Takih

nost. Poslovala sva se razmeroma lahko, brez prehude bolečine... Kdo je tedaj mogel pomisliti, da se ne bova videla nikoli več...

XVII.

Iz hiše sem pričela hoditi v zgodnji spomladi. Opirjemala sem se Fedore pod pazduho in je kar dobro šlo. Domači so me vsi zagotavljali, da se komaj pozna, da nekoliko šepam. Toda ob neki priložnosti v središču mesta sem mimogrede pogledala v veliko izložbo in pri tem v šipi zapazila, kako neki pobal in čelu svoje družčine oponaša mojo hibo pri hoji...

Ko bi taka lahkomišelnost otročad malo pomislila, kako pohabljen o sebo tako posmehovanje hudo zabolil! Komaj sem zaustavljala solze, ki so mi silile iz oči in nihče me ni več mogel pregovoriti, da bi spet šla v mesto. Stalno me je preganjal strah, da za menoj vsi šepajo ter se zabavajo na račun moje nesreče. Zaman me je Fedora prepričevala, da se zame nihče ne zmeni.

Sele velikonočni prazniki so me pripravili do tega, da sem spet začela odhajati

tržaške novice

Srečanje bolnikov na Repentabru
V nedeljo 18. junija bo na Repentabru srečanje bolnikov in ostarelih ljudi. Vabljeni so bolniki, ki lahko zapuščajo posteljo, in starejši ljudje, ki niso ravno bolni, a so navadno vedno doma.

Ob 17. uri bo sv. maša (predvidoma na prostem), po maši pa koncert cerkvenih pesmi.

Ker gre za bolne ljudi, je treba poskrbeti za prevoz. To bodo radi opravili domači; a gotovo se bodo prijavili tudi velikušni vozniki, ki so pripravljeni osrečiti bolne in starejše brate in sestre.

Prijavite se vsi, ki želite na Repentabor, in dobri ljudje, ki želite pomagati! Kot prvi seveda vozniki.

Prijave sprejemajo slovenski dušni pa-

stirji, predvsem repentaborski župnik Tone Bedenčič SDB (telefon na Tabru: 227181, v Marijanišču 211113).

Slovenska skupnost o referendumu

Glede zakona Reale stoji SSK na stališču, da bi odprava zakona v tem trenutku koristila samo teroristom. Zato naj se zakon ne odpravi.

Kar se tiče zakona o javnem finansiranju vsedržavnih strank, je SSK od vsega začetka stala na stališču, da ta zakon diskriminira stranke narodnih manjšin, ki ne dobivajo javnih podpor, kljub temu da tudi Slovenci z davki prispevajo v javne sklade. Zato prav ob tem referendumu SSK odločno zahteva, da se omenjeni zakon ob prvi priložnosti dopolni, ni pa za njega odpravo. Zato tudi v tem primeru priporoča »NO« (Ne).

Evharistični praznik v Trstu

V zadnji številki Katoliškega glasa (1. junija 1978) je neki »udeleženeec« izrazil svoje začudenje, zakaj ni bilo na tržaškem evharističnem prazniku nič slovenskega.

Procesije nisem videl, a italijanski sobratje so mi povedali, da je bila udeležba slabša kakor druga leta. Vsako leto manj. Manjkala je predvsem mladina. Po fotografiji, ki jo je objavil tržaški italijanski dnevnik, je možno sklepati, da je bilo malo duhovnikov, kvečjemu kakih sto.

Ob velikonočnem prazniku me je g. škof vprašal, kaj bi se dalo narediti slovenskega pri evharistični procesiji. Odgovoril sem: Nič! In pri tem je ostalo. Ni mi znano, ali je g. škof še s kom o tem govoril. Zakaj nič? Ne glede na objektivne težave, ki segajo v daljino in bližnjo preteklost, sta mi odgovor narekovala dva razloga:

1. Udeležbo in sodelovanje slovenskih vernikov bi bilo treba primerno organizirati, tj. jih zbrati in spremljati pri procesiji ter pridobiti za sodelovanje tudi pevce v primernem številu. In še kaj drugega.

2. Sam sem osebno nasproten dvojezič-

V TURIN NA POČASTITEV SV. SINDONA od 27. avgusta do 8. oktobra 1978

Z dovoljenjem sv. očeta Pavla VI. bo po mnogih letih to jesen šest tednov izpostavljen vernikom v javno počastitev Sv. sindon, to je mrtvaški prt, v katerem naj bi bilo počivalo Jezusovo telo tri dni pred vstajenjem. V zvezi s tem se po vseh katoliških deželah pripravljajo skupinska romanja v Turin. Napovedujejo, da bo Turin obiskalo nad štiri milijone romarjev.

Prav je, da se med njimi tudi primorski Slovenci. Slovenski duhovniki iz tržaške in goriške škofije so pripravili štiri skupinska romanja. V vsaki skupini sme biti največ sto oseb.

ROMANJE A: od 1. do 3. septembra za Goričane.

ROMANJE B: od 15. do 17. septembra za Tržačane.

ROMANJE C: od 22. do 24. septembra za Tržačane.

ROMANJE D: od 11. do 13. septembra stanovsko romanje za duhovnike. To romarsko skupino vodi tržaški škof Bellomi.

Vpisovanje pod A za Goričane je v župnišču v Nabrežini in v Gorici pri A. Koshuta, ul. Mameli 8, pod B, C in D pri Fortunatu v Trstu, ul. Paganini 2 ter v župniščih. Vpisovanje se prične takoj, zaključit pa 10. julija. Za vsako tridnevno potovanje je enak spored, iste usluge in isti stroški. Vsa oskrba od kosila prvega dne do večerje tretji dan ter vožnja v pullmanu znašata 55.000 lir. Kdor bi se kasneje premislil ali se romanja ne bi mogel udeležiti, prejme vso vsoto nazaj na kraju vpisa. Naš romarski dom je v središču Turina. Vsak romar bo imel svojo sobo. Med potovanjem bomo obiskali rojstni kraj Janeza XXIII. Sotto il Monte, Colle Don Bosco pri Turinu ter kartuzijo Certosa pri Paviji. Seveda se Goričani lahko prigrasijo tudi pri skupini B in C, Tržačani pa pri skupini A, toda vedno na določenem mestu.

ven; vendar samo do najbližje cerkve in nazaj. Da bi mogla rešiti šolsko leto, tako ni bilo upati, in zato se tam še zlasti nisem hotela pokazati.

Z Jankom sva si pogosto dopisovala, toda navadno le na kratko. Najbolj zanimivo pismo iz tega časa je bilo Dušanovo poročilo o svojem službenem bivanju na Dunaju, kjer mu je Janko izkazal neprecenljive usluge, tako da je veliko prihranil na času in pri stroških ter sta si lahko privoščila nekaj kulturnih prireditev ter zabave.

Oče mi je pisal samo enkrat v začetku. Pozneje so mi le drugi o njem poročali. Spretno so mi prikrivali, da se nahaja v umobolnici. To sem zvedela šele, ko je konec maja sam prišel domov. Ni več hodil ponoči po hiši, toda bil je stalno zamisljen in mračen. Kar nekako bala sem se ga.

Moje največje upanje je bilo usmerjeno na Jankovo vrnitev, napovedano za prve dni julija. Toda preden se je ta mesec pričel, je treščila vest o atentatu na Franca Ferdinanda v Sarajevu. Papa je takoj presodil, da s tem začena težko, hudo obdobje.

je za vse nas. Mačeha ga je zavrnila, češ da gleda vsa dogajanja skozi svoje črne naočnike; toda žal je imel on prav in bodočnost je bila še temnejša kot je predvideval.

XVIII.

Prvi in zame najhujši udarec je prišel že čez nekaj dni. S Fedoro sva nekaj brskali po vrtu, ko je vstopila Lidija vsa objokana in zaihtela: »Janka so ubili!«

Obstala sem kot okamenela. Nisem mogla dojeti groznega sporočila, niti se oprijeti kake misli ali izreči kakšno besedo. Tudi solze nisem bila zmožna spraviti iz sebe. Čutila sem le, da se je zgodilo nekaj tako strašnega, da ni mogoče ničesar več popraviti. Sele Fedora je Lidijo vprašala, kako se je to zgodilo.

Visokošolci na Dunaju so uprizorili demonstracijo proti Srbiji ter zahtevali, da se jo kaznuje za predrzni umor v Sarajevu, ki da ga je ona zasnovala. Celo neki slovenski študentje so vpili: Srbe na vrbe! Le manjša skupina, kateri se je pridružil Janko, je skušala pomirjevalno vplivati in je svarila pred prenatrjenostjo vojne na-

DOM JAKOBA UKMARJA V SKEDNJU vabi v nedeljo 11. junija ob 19. uri na

ČETRTO SKEDENJSKO POLETNO PRIREDITEV

ki bo na prostem pred Domom. Nastopajo: ansambel Supergrup iz Prebenega, škedenjski pevski zbor, otroci šole »Ivan Grbec« iz Skednja s folklornimi plesi in pesmimi, folklorna skupina iz Pirana ter mačkoljanski pevski zbor. Kiosk bo odprt od 18. ure dalje. - Ansambel Supergrup bo igral tudi v soboto 10. junija zvečer v Domu.

nim slovesnostim. Rajši manj in boljše, a »po naše«.

Lojze Škerl

Soglasni proti slovenskim interesom

Na zadnji seji občinskega sveta Devin-Nabrežina so italijanske stranke, ki pa jih volijo tudi mnogi slovenski ljudje, DC, PSI, PSDI in PCI soglasno sklenile, da se določijo področja za ljudske in rezidenčne gradnje. Na teh področjih bo zemlja razlašena in dana po smešno nizki ceni Zavodu za ljudske gradnje (IACP) ali zadrugam, da se tam gradijo stanovanjski bloki, v katerih se bodo naselili predvsem nedomačini. Raznarodovanje že itak narodno prizadete občine se bo torej nadaljevalo. Sklepu občinskega sveta se je odločno uprla edinole Slovenska skupnost in še enkrat izpričala, da je edina zaščitnica slovenskih interesov, zlasti tistih, ki se tičejo našega kraškega kmeta in delavca.

Tri leta intenzivnega dela

Kmalu bodo potekla tri leta, ko je skupnost Družina Opčina položila temeljni kamen za izgradnjo doma in drugih objektov za telesno ovirane. V treh letih je bilo opravljenega veliko dela, a kljub temu niso bila izpolnjena vsa pričakovanja.

Tudi letos ni bil zimski premor preveč naklonjen gradbincem in celi Družini. Slabo vreme in razni birokratski predpisi so delo otežkočili in niso dovolili, da bi kaj več zgradili. Na vsak način je bila tlakovanja precejšnja površina s ploščicami, izkopali so kanale za vodo in za luč. Kmalu bo izgotovljen tudi mostiček za prvo nadstropje, ki ima 6 % naklonskega kota in bo nadomestoval dvigalo, saj si fantje ne morejo zdaj privoščiti, da bi razsipavali denar. Vsota devetih milijonov za realizacijo dvigala je zanje nedosegljiva.

Akcija »Pobiranje starega papirja« se še vedno uspešno nadaljuje. Iz tega iztržijo nekaj denarja, kar pa je veliko premalo za načrtovanje in uresničenje zastavljenih del.

Veliko je bilo tudi darov za Skupnost od strani dobrotnikov. Vodstvo se vsem najiskrenejše zahvaljuje in se še vnaprej priporoča za razumevanje.

Sporočajo tudi, da se je delo ponovno začelo. Potrebne bodo krepke roke, ki bi se udeležile prostovoljnega dela. Velikodušno bota sprejeti zidarji, tesarji in taki, ki bi jim s svojimi izkušnjami in nasveti pripomogli, da se rok dograditve skrajša.

Za vsa morebitna pojasnila in organizacijo dela, morebitnih pristopov je vsem na voljo Karel Kale, na domu v Gropadi ali pa poleti in v času najintenzivnejše akcije na Opčinah na Bazoviški cesti 29, tel. 211516.

■ V Borovljah na Koroškem so znani »neznanci« iz nemškonačionalističnih krogov zelo poškodovali avtomobil slovenskega občinskega odbornika Felixa Wieserja, ki se je udeležil občinske seje. Orožniki, kot je to že običaj, storilcev niso znali izslediti.

povedi. Neki razgreti kričachi, ki so neodgovorno rjovel, da čast Avstro-Ogrske zahteva vojno, so te umirjene mladeniče enostavno proglasili za srbofile, slovenske za nešenjake in končno še za izdajalce ter jih surovo napadli. V spopadu je bilo neka ranjenih in celo eden mrtev. In ta edina smrtna žrtev je bil prav naš blagi, plemeniti Janko!

Sele tedaj smo se vse tri objele in glasno zajokale. Zadrževala sem se, da nisem tulila kakor ranjena divja zver, ker že sem pričela doumevati, da je zdaj zame vse končano.

(Drugič naprej)

● Avstrijska organizacija za oskrbovanje misijonov, s prometnimi sredstvi (MIVA), je poslala lani v dežele Tretjega sveta 190 motornih vozil, med njimi 136 avtomobilov. MIVA je ta denar zbrala od akcije ob prazniku sv. Treh kraljev, ki jo vsako leto izpelje avstrijska mladina ter iz zbirke voznikov motornih vozil, ki dajo za vsak srečno prevožen kilometer stoti del šilina (en groš) za misijone.

ALEKSEJ GORIŠKI

Povest uboge Nadice (11)

Novo leto smo živahno pričakali predvsem z igranjem tombole. Razen Janka je bila prisotna tudi njegova sestra. V veseli družbi, ki si je iskreno voščila srečno leto 1914, pač nihče ni slutil, kako bo to leto hudo, ne samo za nas, marveč za skoro ves svet.

Vida je takoj zatem odpotovala in se kmalu poročila. Janko je ostal še nekaj dni, katerih si ni pustil odvzeti, temveč je navzlic godrnjanju staršev po ves dan prebil pri nas in jim prepustil le upanje, »da se bo do konca šolskega leta njegova nezrela ljubezen ohladila«.

Meni so sneli mavec in zdravnik je zatrljeval, da bodo posledice nesreče znatno manjše, kakor se je prvotno bal. Tako se je mogel Janko vrniti optimistično razpoložen.

Prehitro so minuli ti nepozabni dnevi, za katere dolgujem Janku večno hvalež-

Steuerjanski fantje s slovensko pesmijo po Švici

Ansambel Lojzeta Hledeta, ki je praznoval prejšnji mesec desetletnico svoje ustanovitve, je gostoval v Švici in s tem obogatil materinski praznik, ki so ga priredili za tamkajšnje Slovence delavce. Gostovanje samo, katerega pobudnik je bil p. Fidelis Kraner, ki deluje med Slovenci v Švici, pa je omogočila Zveza slovenske katol. prosvete v Gorici s svojo podporo. Čeprav je bil koncert v nedeljo 21. maja popoldne, so fantje odpotovali že prejšnji dan, da so si lahko ogledali slikovito Švico in njeno čistočo, ki jo vsi zavidamo. Pot prek Milana, Lugana in prelaza Malega sv. Bernarda, ki se je ves snežen lesketal v sončnem objemu, je navdušila Lojzeta, da je ob kosilu v restavraciji pod košato lipo raztegnil meh in naša pesem je zadonela, tako da so Švicarji zvedavo poslušali in povpraševali, od kod da so.

V nedeljo zjutraj so si ogledali Zürich in okolico. Popoldne pa je bil koncert v okusno urejeni dvorani zraven cerkve sv. Antona. Prvi del programa so izvedli otroci tamkajšnjih Slovencev in njih spev je bil ves posvečen slovenski materi. Seveda, ko si skoro tisoč kilometrov od domovine in slišiš mehke otroške glasove, ki v slovenskem jeziku deklamirajo in pojejo, te kar prevzame. Tako tudi nas. Za ta nastop otrok je poskrbela s svojo izredno poštvalnostjo s. Avrelija.

Sledil je nastop našega ansambla, ki je po svoji navadi navdušil švicarske Slovence, ki so za to priložnost popolnoma napolnili obširno dvorano. Ker je dvorana opremljena tudi z barom in kuhinjo, so bile na voljo še odlične klobase in pivo, kar je skupaj s poskočnimi vižami ustvarilo zelo toplo vzdušje, da se je bilo težko ločiti, čeprav so nekateri bili od zelo daleč, saj žive Slovenci raztreseni po vsej Švici.

SKPD »MIRKO FILEJ« V GORICI

vabi na

zaključni nastop gojencev glasbenega pouka

Katoliški dom, v nedeljo 11. junija ob 17.30

Nabrežinska kronika

Srečanje bolnikov in starejših ljudi. Bilo je na praznik sv. Trojice 21. maja popoldne v domači cerkvi. Dekan msgr. Ivan Kretič je v obeh jezikih poudaril pomen starosti in vključevanje trpljenja v Kristusovo odrešilno delo, na kar naj nas letos spomni izpostavitev Sv. sindona v Turinu. Mladinski zbor je zapel pesem »Naš najboljši brat je Jezus; On bremena lajša nam...«, skavti pa so po končani pobožnosti razdelili med navzoče rdeč nagelj in rožmarin v spomin.

Prvo sv. obhajilo. Prejelo ga je v nedeljo 28. maja pri slovenski maši 14 otrok, pri italijanski pa deset. Svojo srečo so delili otroci s telesno oviranimi na Opčinah, za katere so skupaj s starši, sorodniki in prijatelji zbrali 200.000 lir. Zaključna slovesnost naj bi bila zvečer pred Marijino kapelico nad postajo, a jo je slabo vreme preprečilo.

Zaključna šolska prireditev. Bila je v četrtek 1. junija v občinski telovadnici. Tudi letos so mogli otroci v nastopu z recitacijami, petjem, plesom pokazati, kaj so jih marljivi učitelji med letom naučili. Podeljene so bile tudi nagrade za leposlovje.

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«
vabi v četrtek 15. junija ob 21. uri na

ZAKLJUČNI NASTOP

gojencev glasbenega pouka v prosvetni dvorani »Anton Gregorčič« v Standrežu.

Desetletnica zbora »Igo Gruden«. Pod geslom »Pesem je duša naroda« je omenjeni zbor v soboto 3. junija učinkovito proslavil svoj jubilej. Poleg dekljskega in mešanega zbora je zapel moški zbor 12 pesmi. Ob tej priložnosti so bile podeljene posebne nagrade.

Poimenovanje osnovne šole. Od nedelje 4. junija nosi šola ime po zaslužnem narodnem in kulturnem delavcu, duhovniku in politiku Virgilu Ščeku. Slovesnost je bila na šolskem dvorišču, kjer je ravnatelj Miro Tavčar najprej obrazložil pomen slovesnosti, župan Albin Škerk pa je predstavil Ščekovo politično delovanje v rimskem parlamentu. Sledila je blagoslovitev šole, ki jo je izvršil domači župnik Bogomil Breclelj, Ščekova sestra Marica pa je odgrnila nov profil Virgila Ščka v notranjosti šolskega poslopja. Etnolog dr. Milko Matičetov je nato orisal Ščekovo narodnozgodovno, kulturno in duhovniško delo. Sol-

ski otroci so prikupno podali nekaj ščekovih recitacij ter prizor »Kmet in cigan«. Pod vodstvom Sergija Radoviča je otroški zbor »Kraški slavček« prireditev popestril z nekaj pesmimi. Isti dirigent je vodil tudi mešani zbor »Igo Gruden«, ki se je Ščekovemu spominu oddolžil s petimi pesmimi. Spregovoril je tudi zastopnik staršev Gregor Pertot. Prireditev je v prelepem večeru zaključila razstava ročnih del, zakuska in godba na pihala.

Peta »Mladika«

Prinaša pogovor z dr. Dragom Stoko, nosilcem deželne liste Slovenske skupnosti in dosedanjim deželnim svetovalec. Odlična je novela Alojza Rebule »V Lurd«. Poleg dnevnika Ladota Piščanca objavlja revija »Spev svobode« Alojza Gradnika, ki je tokrat prvič objavljen. Že zato ima letošnja »Mladika« svojo posebno vrednost.

O Slovenski skupnosti v Kanalski dolini odgovarja na vprašanje prof. Salvatore Venosi. Albert Miklavc prispeva nekaj idiličnih pesmi. Zanimiv je razdelek za žene in dekleta, ki ga piše Bruna Pertot. I. Jevnikar pa predstavi novi kazenski postopek z ozirom na manjšinske narodne skupnosti. Za ljubitelje planinskih spisov je to kratk posebej poskrbljeno — povest o slovenskih gornikih v Argentini, izviren gorniški dnevnik, ki ga je posebej za revijo napisal dr. Vojko Arko. Med pregledom zamejske in zdomske književnosti Martina Jevnikarja je predstavljena pesniška zbirka »Selivci« Miroslava Košute. Sledi še nekaj knjižnih predstavitev in ocen.

Tudi ta številka je lepo uspela, vtihotapi pa se še kaka slovnična napaka, npr. na str. 77: »v listu ne bo mogoče obravnavati samo vaše zadeve, ker so razni problemi med seboj povezani.« Mišljena očitno ni ena, ampak več vaških zadev, zato bi bil potreben drugi sklon. Ne povsem razumljivo je nadalje pismo, v katerem se pisec V. S. pritoži na račun lista »Naš tednik« v Celovcu, ki da ponatiskuje študijo »Aus dem Wilajet Kärnten«, češ da se list boji napisati ime sestavjalca dr. Lamberta Ehrlicha. Toda tega imena ni najti na sami knjižici istega naslova, ki je izšla leta 1913 v Celovcu v založbi Slov. katoliškega kulturnega in gospodarskega društva na Koroškem. Zato so sklepi V.-S-ja očitno nekoliko prenašljivi. - ut

SKPD »MIRKO FILEJ« V GORICI

prireja ob zaključku sezone 1977-78

VEČER BAROČNE GLASBE

(Veracini, Bellinzoni, Boismortier, Albinoni, Sammartini)

Nastopata:

ZORAN BRAJŠA, flavta in HELENA PLESNIČAR, klavir
Dvorana palače Attems v Gorici
v četrtek 15. junija 1978 ob 21. uri

Nadaljuje se v STANDREŽU

Praznik špargljev

Sobota 10. junija:

od 20. ure dalje ples z ansamblom »Mejaši«

Nedelja 11. junija:

■ ob 11.30 nagrajevanje slikarskega »ex tempore« v prosvetnem domu »Anton Gregorčič«;

■ ob 19. uri KULTURNI PROGRAM. Sodelujejo: mladinski zbor »Štandrež«, moški zbor Rupa-Peč, mešani zbor »Hrast« iz Doberdoba, moški zbor »Oton Župančič« iz Štandreža. Dramski odsek PD »Štandrež« uprizori Nušičevo komedijo v režiji Mire Štrukelj

» G U M B «

Sledi plesna zabava z »Mejaši«.

Na voljo odlični šparglji, domača jedaja in pijača.

Šport

Izreden uspeh vseh štirih ekip Olympije

Zadnja sobota v maju je pomenila končno besedo v vseh odbojcarskih prvenstvih. Zdaj je na vrsti poletni premor in za vse včasih kar težko pričakovani počitki.

Letošnja sezona je prinesla gorški Olympiji nenavadno veliko zadoščenj, saj so bile prav vse njene ekipe najboljše v svojih prvenstvih. Poleg obveznih prvenstvenih tekem so se Olympijini igralci udeležili še nekaterih drugih turnirjev, kjer so prav tako dosegli odlične rezultate. Začenši od zimskega turnirja v Turjaku, kjer je prva ekipa dosegla tretje mesto, pa do turnirja v Tolminu, ki se je za Olympijo končal zmagoslavno, saj je z izredno učinkovito igro zaslužila prvo mesto. Prav tako so Olympijina dekleta in fantje odigrali vidno vlogo na turnirju MC v Gorici, ki se je pravkar zaključil. Dekleta v ekipi Naš prapor, fantje pa v ekipi Jamlje so odločno pripomogli k osvojitvi končnega dvojnega prvega mesta.

Mladinsko (juniores) prvenstvo. Mladinci so v tem prvenstvu, ki je omejeno na gorško pokrajino, odigrali štirinajst tekem in ostali nepremagani. Tako je po petih letih nadvlade mladinskih ekip Torriane iz Gradišča uspelo našim fantom osvojiti naslov pokrajinskih prvakov in se boriti za naslov državnih prvakov.

Prvenstvo III. moške divizije. To prvenstvo je obsegalo kar 18 tekem in je bilo vseskozi zelo izenačeno. Naši odbojkarji so ga zaključili s 32 točkami. V zadnji, odločilni tekmi s Corridonijem, so zmagali s 3 : 1. Rahla prednost, ki so jo imeli ob koncu nad krminkskim Libertasom (šlo je le za sete) jim omogoča prestop v drugo divizijo.

Prvenstvo III. ženske divizije. Dekleta niso imela letos pravzaprav velikih težav za osvojitve prvega mesta, saj niso nikdar doživele poraza, prihodnje leto pa imajo vse možnosti, da se ponovno dobro odrežejo. Tudi one napredujejo.

Prvenstvo I. moške divizije. Tu so fantje z drugim mestom in 32 točkami dosegli zastavljeni cilj, napredovanje v C ligo. Odigrali so dvajset tekem, prvenstvo pa je trajalo polnih pet mesecev. Res niso bili prvi, so pa od vseh Olympijinih ekip dosegli najvidnejši uspeh. - P. T.

★

Otroški vrtec v Desklah

Nad osem milijonov dinarjev je veljal otroški vrtec v Desklah, ki so ga pred kratkim izročili namenu. Zgradili so ga iz sredstev samoprispevka v novogoriški občini. Do konca desetletja mislijo v tej občini obnoviti ali zgraditi še petnajst otroških vrtcev.

★

OBVESTILA

Klub starih gorških študentov vabi na odkritje doprsnega kipa narodnega mučenika Lojzeta Bratuža, ki bo v nedeljo 11. junija ob 11. uri po ital. času v Novi Gorici na Erjavčevi cesti. Kip je delo kiparja Negovana Nemca. Slavnostni govornik bo dr. Joža Vilfan. Na slovesnosti bodo sodelovali mešani pevski zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice, sovođenski nonet in gimnazijski zbor iz Nove Gorice. Nastopil bo tudi član SSG Stane Raztresen.

Vpisovanje v prvi razred na vseh osnovnih šolah didaktičnega ravnateljstva Gorice bo od 20. do 29. junija od 9. do 12. ure. V pošteved pridejo otroci, rojeni v letu 1972. Učenci ostalih razredov bodo uradno vpisani v naslednje razrede. Morebitne premetistve naj starši pravočasno javijo.

Sveta birma v Zgoniku bo v nedeljo 18. junija ob 18. uri.

Lekcije kot priprava na prihodnje šolsko leto za učence iz osnovne in srednje šole se bodo pričele v Zavodu sv. Družine letos 1. avgusta.

Nabrežina. Od 16. do 18. junija bo tradicionalna občinska razstava in pokušnja domačih vin, nagrajevanje, slikarska razstava, nastop godbe, ples. Domači skavti bodo priredili v soboto 24. junija v mali župnijski dvorani skavtski večer.

V Rižarni v Trstu bo v nedeljo 11. junija ob 11. uri sv. maša za vse žrtve, ki so tu končali svoje življenje.

Sedež Slovenske skupnosti v Trstu, ul. Machiavelli 22 (tel. 69126), je odprt vsak dan od ponedeljka do petka od 10. do 13. ure in od 16. do 19. ure.

Društvo naravoslovcev in pesnikov vabi na predavanje Marjana Slokarja »Etimološka vprašanja parapsihologije«. Predavanje bo v petek 16. junija ob 20. uri v prostorih SPZ v Trstu, ul. sv. Frančiška 20.

SSG v Trstu bo ponovilo komedijo D. Foa »Sedma zapoved: kradi malo manj« v Kulturnem domu v Trstu v soboto 10. junija ob 20.30 za abonma red F-sindikalni, v nedeljo 11. junija ob 16. uri pa za abonma red G.

DAROVİ

Za Alojzijeveč ob odprtju novih prostorov: družina Černic z Vrha 10.000; N. N. 10.000; Afra Komjanc 15.000; Fani Pintar 5.000; Felicita Gabrovec 5.000; družina Černic 50.000; Lojze Ciglič 1.000; Lojze Hlede, Britof, 10.000; Aleksandra Blažič 5.000; Anastazija Bajt 5.000; N. N. 4.000; brata Prešeren 30.000; Kamenšek-Bavdaž 2.500 lir.

Za sklad Katol. glasa: Veronika Kerševani 2.000; J. R. 1.000 lir.

Za slovensko skupnost: N. N., Sovodnje, 5.000 lir.

V spomin pok. Zore Bartol daruje neimenovana družina iz Toronta, Kanada, za Zavod sv. Družine 25. dol.

Za cerkev na Opčinah: ob 30. obletnici smrti hčere Mimi Holstein daruje mati v njen spomin 30.000; cerkveni pevski zbor namesto cvetja na grob Alberta Vremec 72.000; Kristina Hrovatin v spomin moža Marčeta 10.000; razni 5.000 lir.

Za skupnost Družina Opčine: SZSO s Tržaškega ob duhovni obnovi 16.000; dr. Andrej Cociani v spomin na pok. očeta Andreja 10.000; N. N., Kontovel, 4.000; Ervina in Mario Križmančič ob obletnici smrti tete Alberte Križmančič 10.000; Justina Grgič z družino 5.000; pevski zbor Marij Kogoj od Sv. Ivana v Trstu namesto cvetja na grob pok. Alberta Vremec 27.000; prvoobhajanci v Nabrežini, njih starši, sorodniki in prijatelji 200.000 lir.

Ob prejemu sv. birme daruje Mitja Petaros za skavtsko organizacijo - Trst in za Sentjakobsko kulturno društvo - Trst po 10.000 lir. Ob isti priložnosti darujeta Magda in Robert Petaros za žrtve potresa v Beneški Sloveniji (po g. Gorkiču) 20.000 lir.

Nada Zaghet, Trst: za misijonarja Radkoto Rudeža v Zambiji 10.000, za Sv. goro 5.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda: Čok, Lonjer, 5.000; g. Lino Cocci, Trst, 10.000; N. N., Ricmanje, 20.000; Zora in Albin, Barkovlje 20.000; družina Zlobec Lucija, Trst ob šesti obletnici smrti moža in očeta Mirota Adami 30.000; g. Ludvik Savelj, Trst, 10.000; N. N., Trst, 1.000.000; Vera Turk, Trst, ob obletnici smrti brata Radota 10.000; Pina Giraldi, Trst, 2.000; N. N., Trst, 2.000; N. N., Trst, 100.000; N. N., Trst, 10.000; Gina in Stefanija, Trst, 3.000; Verdier, Sv. Vincencij, 2.000; Valetič, Trst, 10.000; Meri Bole, Trst, ob prvi obletnici smrti Antona Mamolo 10.000; Frančiška Cerkenik, Trst, 5.000; Andreina Listuzzi 3.000; Ivana Zlobec 2.000; L. Kravos, Trst, 15.000; N. N., Trst, 1.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa, 5.000 lir.
Za slovenske misijonarje: N. N., Peč, 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Časnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Časnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 11. do 17. junija 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.15 Vedri zvoki. 10.30 Poimenovanje osnovne šole v Nabrežini po V. Ščeku. 11.05 Mladinski oder: »Puša z dimnikom«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.05 Pevci in ansambli. 9.30 S kuhinjo po svetu. 10.05 Koncert. 10.30 O ženski stvarnosti v literaturi. 12.00 Poslušali boste. 13.15 Slovenski zbori. 14.10 Roman v nadaljevanjih: »Strici so mi povedali«. 15.00 Glasbeni ping pong. 16.30 Mladi izvajalci. 17.05 Koncert. 18.05 Čas in družba.

Torek: 9.30 Naši nepoznani znanci. 10.05 Koncert. 10.35 Pisma M. I. Marenzi. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Roman »Strici so mi povedali«. 15.35 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Koncert. 18.05 Pravorečje.

Sreda: 9.05 Lahka glasba. 9.30 Antologija ljubezenske lirike. 10.05 Koncert. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Pričevanja o našem jeziku in naši zgodovini. 12.10 Pojmo po naše. 13.15 Naši zbori. 14.10 Roman »Strici so mi povedali«. 14.30 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mladi izvajalci. 18.05 »Beneška ojetca«. Izvaja Beneško gledališče iz Čedad.

Četrtek: 9.05 Jazz. 9.30 Mali oglasi. 10.05 Koncert. 11.05 Družina v sodobni družbi. 13.15 Primorska poje. 14.10 Roman »Strici so mi povedali«. 14.30 Kulturna beležnica. 15.35 Kaj je novega v diskoteki. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Koncert. 18.05 Slovenska književnost v Italiji.

Petek: 9.05 Tuji pevci v Sanremu. 9.30 Iz beležnice Borisa Pahorja. 10.05 Koncert 11.05 Rojstna hiša naših velmož. 12.00 Opera. 12.45 Pristopanje... 13.15 Primorska poje. 14.10 Roman »Strici so mi povedali«. 14.30 Kulturna beležnica. 15.35 Mladi in glasba. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladatelji. 18.05 Kulturni dogodki v deželi.

Sobota: 9.30 Pregovori tedna. 10.05 Koncert. 10.30 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Roman »Strici so mi povedali«. 14.30 Gremo v kino. 15.00 Tekmujte s Petrom. 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Polom«. Izvaja Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

ROMANJE V ŠPANIJO IN LURD. Ponovno opozarjamo vse udeležence, da je moč potovati v Španijo le z osebnimi potnimi listi. Kdor ga morebiti še ne bi imel, naj si ga takoj oskrbi (postopek traja dva tedna), kdor ga pa ima, naj pogleda, če je še veljaven in če je plačana taksa za letos. Glede zamenjave denarja naj se udeleženci ne vznemirjajo, ker ga bodo lahko zamenjali v Barceloni takoj po prihodu za španske pesete, v Lurdu pa za francoske franke. Zamenjava je prav tako ugodna kot v Trstu.

Iz Steverjana

Ob koncu šolskega leta je lepa priložnost, da se zahvalimo vsem, ki so skrbeli za dobrobit naše skupnosti. Zahvala odbornikom občinske uprave, ki se nenehno prizadevajo za človečansko sožitje v naši vasi. Zahvala g. župniku za duhovno pomoč; družinam, ki zaupajo v prihodnost in ohranjajo vero v svojih domovih; učiteljicam, ki vzgajajo naše otroke v dobre ljudi; šolskim sestram za ljubezen, ki jo nudijo našim najmlajšim; kmetom, ki obdelujejo trte in skrbijo za sloves briškega vina; mladini, ki se skrbno pripravlja na bodočnost; tudi tistim, ki so mnogo storili v dobro naše vasi, pa jim nihče še ni dal priznanja. Hvala končno Bogu, ki je v vsa dobrega in naravnih lepot tudi v naši vasi.

S. St.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo